

доходахъ на ума ми нѣкои изрѣченія пророчески отъ Библията, въ които този жаленъ и поетически псаломъ, съ който великій поетъ въздигаше сърцето си къмъ Бога :

„Защото ето че злюбнитѣ обтегнахъ лѣка, приготвихъ стрѣли въ влагалницата за да застрелятъ срѣщо праведнитѣ въ сърцето на здраво мѣсто.

„Ще вали дѣждъ отъ вериги железни връхъ злюбнитѣ : огънь и тюркюртъ и бурна вихрушка ще бѣде дѣла въ чашата имъ.

„Защото Богъ е праведенъ, обича правдѣтъ и обраща лицето си къмъ страдалеца“

И до кога ще ся вижда злото да тріумфира на земята ?

О ! ако чловѣцитѣ държали бяхъ смъртътъ сякога при себе си, станали бяхъ по праведни и по чловѣчни !

Но когато смислямъ на сичкитѣ земни лошевини на този свѣтъ, когато си припомня за тѣзи случка що тука сега разказвамъ, случка страшна и за невѣрванье, доходя ми да рекаъ : *Сички сми врагове !* Ако ми беше възможно да направя притѣрванье на мислитѣ на сякоя единъ чловѣкъ който бы застаналъ предъ очитѣ ми, ще да си укаже че сичкитѣ чловѣци въртътъ крагомъ ножа за да отгонять притежателя на едно имущество за да го грабнатъ другитѣ.

Да, сякое Божіе сътвореніе стреми за да разори на другитѣ, когато неумолимый косачъ посича съ косата си и го отвежда за да чака минутата на страшный день сѣдний.

V.

Тръгваніето и тайната.

Въ ношната тъмота една голѣма и тежка колесница прекорсваше презъ Краковія и излизаше отъ градскитѣ вра-